

[PRZYPADDECZEK *sb m*

N pl przypãdeczki.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „przypadek” ‘choroba, dolegliwość’:

Wyrażenie: »mały przypadeczek«: [o scyjatyce, tj. rwie kulszowej] ácz to málé przypadeczki tym mieyscam sye być zdádzą, ále zápsowána á zbuczniáá [kość] iáko sye trudno da léczyć, mówi y Gálen. OczkoPrzymiot 375.

LWil